

*Prindërve të mi,
nënës Nurije dhe babës Maxhun.*

Klubi i Poezisë

Klubi i Poezisë

Duhet të gjejmë tjetër ditë
një mbrëmje tjetër
të dalim bashkë si dy zogj
të fluturojmë tej e tej
në përqafim.

Në njerën faqe ta le nje shenjë puthjeje
në tjetrën një copë diell.

FLORI BRUQI

ATDHEU IM S'MË VRET

POEZI

Klubi i Poesisë

KLUBI I POEZISË

FLORI BRUQI

ATDHEU IM S'MË VRET

POEZI

Klubi i Poezisë

Klubi i Poezisë

FLORI BRUQI
ATDHEU IM S'MË VRET

Klubi i Poezisë

Titulli : Atdheu im s'më vret

Autori : Flori Bruqi

Redaktor : Izet Duraku

Recenzent : Rexhep Shahu

Ballina & arti grafik : BoV Desing

© Të gjitha të drejtat janë të autorit

ISBN: 978-9928-4261-0-9

Botues : Klubi i Poezisë

Shtypshkronja : Vision Print Prishtinë

Tiranë, 2015

AGIMET E KOSOVËS

Çerekshekujt
në kurriz të maleve
lanë gjurmët e kanioneve,
e ti
Kosovë
u dole para
Agimeve të Mëdha.
Kur trolli me nofullat e veta
kafshonte bijtë e tij
Kosovë
u dole përpara relikteve'
qindvjetëshe.
Kur Trolli pinte gjak
përtypte barot

fashonte plagën
pashë
mes atij
Ingranazhi
Yje.
Nën Yje
togun e pusirave
amësinë Tënde
sfidojmë
të mbartim
si një Agim mbi mal.
Duke t'i fshirë me Yje
muzgjet e hijeve
vezullim urojmë
brezave që vijnë
me tepritë e zellit
në cepat e Yjeve.

NJË KËNGË ILIRISHTE

Prej gjakut e zemrës s'mund të dal,
siç u dogjën të tjerët s'dua të digjem
ç'donin ziliqarët në kopshtin e Edenit
mollën e Eridës në dorë që më lanë
ditë pas dite prej zemërimit të përligjur
nga trishtimi

Zeusi s'e fal Prometeun,
pa ia treguar fshehurisht intrigën,
dashuritë digjen e përvëlohen,
sa fort,

brenda çdo ëndrrë vuan zemra vetë,
udhë u deshën që djajtë të risjellin
poshtërimin e zbritur nga Olimpi i lartë,
të lënë shtrëngatën... e të vrasë njerëzinë
edhe lotët kur djegin shpirtin së brendshmi
më ngjan se më hiqet i rëndi mallëngjim,
një këngë ilirishte përftohet fshehtësirë
e vjen një kohë letargjie me gjëmim.

ATDHEU IM S'MË VRET

Asgjë s'është harruar
kanë ikur korbat para syve të mi.

As koha e mjegullt nuk është më
as besojnë se Trimi është kthyer
me një ferman si Skënderbeu
t'ia japë Adem Jasharit
para kullës të ndodhë betimi.

Udhëkryqet pëshpërisin
shtëpitë akoma digjen
kohë më kohë diçka ikën.

Ujë dua të pi si në Epir
krojeve të Qyqavicës.

Ndryshimi absurd mund vdekjen
tek mbetin vetëm iluzionet
atdheu im s'më vret
dhe martirët janë të shenjtë.

SI HËNA PESËMBËDHJETË
(S.H)

Iku tetëmbëdhjetëvjeçare
e bukura S...
si hëna pesëmbëdhjetë
në fletore shkroi vjershën
për Mëngjesin në Prishtinë
i pëlqyen soliterët e lartë
dhe shtëpitë plot blozë
tjegullat e çative të ulta
me myshqe të venitura
shtegu i fushës kujtonte nënën
me këmbë t'amputuar
dhe Agimin e madh pas shiut
që lëkundin pemët në zgavra
në Prishtinë...
Ajo me gishtin tregues vizatoi
në xhamat e atelies
profilin e babait plak-Metë
pastaj e fshiu me dorë
dhe dorën e puthi
kur u kthye në vendlindje

vuri pëlhurën pas një karroje me sanë
në kalldrëm...
dhe vizatoi dridhshëm
një rrugicë fshati në muzg
në agimin e azhurtë
hapi dritaren
rrotulloi çuditshëm
lindjen e Diellit
hijet në vetminë e rrugës
dallëndyshet
një pikë vesë
në mbremjën e majit
ngriti penelin
dhe e ngjeu në Akuarelin e Hënës
pikturoi rrugën
me baltë të Strellcit
Durakun plak
kopshtet me dardhë
fshatarët e vyer
me drapërinj në duar
shtëpi me dyer të rënda
strehë me borë
hapësira bojë gushëpëllumbi
nga fshatrat malorë...

SELVITË NDANË RRUGËS

Shpirti i Saj
një lëndinë Qershori.

Selvitë ndanë rrugës
trupin e saj imitojnë.

E dua atë.

Era viteve
buzët do t'ia vyshkë
reliefin e kuq të mollëzave
vizat e rudhave do t'ia prishin
por megjithatë e dua.

Sot kur me të jam i dritëzuar
në shpirtin e përjetshëm
jam i rrethuar më njomësi
edhe me rrudha
nga pranvera e syve
margaritarë të Saj.

KUPA E HELMIT

Ata nuk e dinë
se poeti në komisariat
është torturuar
për mëkatin e bërë:
“Fjalës i kishte dhënë shumë fuqi...”
Fjala vriste më shumë se shpata,
fjala shëronte më shumë se mjalta...
Poetit i duhej dhënë kupa e helmit
të shpejtë apo të ngadalshëm
Ç'rëndësi ka?!

NË DITËN E TAKIMIT

Në ditën e takimit më fole
me zë tjetër
dhe unë çuditërisht prapë erdha
nga zemra të të shoh e të puthi
si Dielli kopshtin me lule.

Përse qe aq e ashpër?
Mos vallë
në qytetin tënd ilirik
të ndjekin
qentë e tërbuar,
ndonjë hije nate
apo do të mbetesh
e mbyllur sall për vete?

Arti nuk të do të vetmuar
as muzikë s'mund të ndjesh
një buzëqeshje do të kërkoj prore
dhe karafila do të dhuroj
e puthje të ngrohta,
mos hesht as mos ik luleborë.

Sigurisht ti ke për t'qeshur një ditë
dhe lufta mes unit tënd e urrejtjes
do të çmendë ty të tërën.

Vetëm jam dhe pres të vish...

EJA NË TIRANË

Asgjë s'kam në dorë
veç në tastierë shtyp këto vargje
e të përqafoj nga larg me mall.

Thua eja në Tiranë.

Këtu në Prishtinë bie shi
jam me temperaturë
si ti.

Duhet të gjejmë tjetër ditë
një mbrëmje tjetër
të dalim bashkë si dy zogj
të fluturojmë tej e tej
në përqafim.

Në njerën faqe ta le nje shenjë puthjeje
në tjetrën një copë diell.

SIÇ JANË DRITË GJITHË NËNAT

("Nënë, për të ta shpëtuar jetën, dhashë lëkurën dhe do ta jepja edhe shpirtin"
Prof.dr.sci.Mirlin Bruqi)

Nga qytetet e fshatrat e largëta vijnë
banorë (të përkohshëm) në Prishtinë
pleq
plaka
të reja
të rinj
me shporta të vogla në duar.

Vijnë çdo të diel
vijnë (ndoshta) çdo ditë
te dera e spitalit
në orën 14.

Gumëzhijnë korridoret
nga hapat e tyre
zhurmojnë pavijonet.

Korridoreve...
zvarritet rrëshqanthi vdekja
në dhoma hyn shqetësimi
sejcili me de(r)t
për të afërmin e vet.

Kështu çdo të diel
kështu çdo ditë
në orën 14.

Burbuqja i jep zemër Nënës
Mirlindi jep lëkurën e vet
për ri (ngjalljen) e Saj
të afërmit shërim i dëshirojnë
të tjerët shpresojnë.

Ja dhoma
ora mbi radio
trëndafilat e freskët
mbi tavolinë

tok (gati) e gjithë familja
babai qëndron e mejton
ndoshta
kujton profilin e dhëndrrit.

Ja rrudhat e nënës sime
(kujtoj zënkën e prindërve për mua)...
Tik-taku i orës
dikur pushon.
Në orën 4 të mëngjesit
qetësi.

Unë
kam parasysh
profilin e fëmijëve të mi.
Shoh në sy
profilin e Granitit e Diamantit
mullarët e sanës
në oborrin e braktisur.

Ja(gati) e gjithë familja
mungon (vetëm fizikisht) Ajo
mungon nëna ime.

Në dhoma hyn

ajri

drita

dashuria

jeta

shokët

shoqet

babai

të dashurit.

Dhe një hije
më ndjek pas
shkëndijë kohe
profil i Nënës
zjarr i Diellit!

Për Ty nga zemra
këtë poezi po e rris
asnjë hije muzgu
nuk i fus brenda.

Ti kërkon dritë
se ishe dritë
siç janë dritë
të gjitha nënat.

Vjen Ti
çdo mbrëmje
duke më pëshpëritur:
-Natën e mire bir,
çelësin mos ia vë derës
do të vij nëna

(gjumin pa ta prishur)
me hapa të pranverës
 biro
të të shoh mos je shpluar
 kur ike
 unë të putha
a thua më ke ndjerë
ndoshta vetëm koha
 si rreze drite
në mua t'paska mbetur

Këtë poezi Nënë
nga zemra e shkrova
dhe hije azhuri
s'i futa brenda
Ti kërkon dritë
se ishe dritë
siç janë drita
të gjitha nënat.

EJANI NË KËNGË NËNA DHE MOTRA

U këndoj të thjeshtave,
të urtave,
fjalës së dashur,
dritës së qartë,
të gjitha ëndrrave
me lajtmotiv të singertë,
të gjitha këngëve
përherë me kryerresht,
femrave -
ejani në këngë
nëna dhe motra,
të dashura gra
hyni në këngë,
ne lindëm nga këngët tuaja
nga zëri Juaj
morëm këmbë.

RELIKTET TONA

(Pa Kosovën nuk do të isha)

Shfletojmë historinë
rreshta të shkruar
me gjak
nëpër faqe.

Gjurmët tona shfaqen
herë breshëritë nxijnë
arat me misër kudo që ishin
ngjanin në varreza të mëdha
kur rritej vdekja
ku binin gjethe të rrëkëlljera
më të freskëta
se zambakët e majit.

Mani i kombajnës
thasët mbush
misër e grurë.

Në këtë Dhe'
tash e tutje
gjumi do të oshtijë
nga përrenjtë e ëndrrave.

E paepur
kjo ishte rruga jote
ndërmjet njerëzve
me njerëz
dhe butonët
e dritës.

E GJETI SHKABËN DY KRENSHE

(Babait tim, Maxhun Bruqit)

Gjithë jetën, me laps në dorë edukoi breznitë e
kohës,
fëmijëve ua mësoi gjeografinë e atdheut.

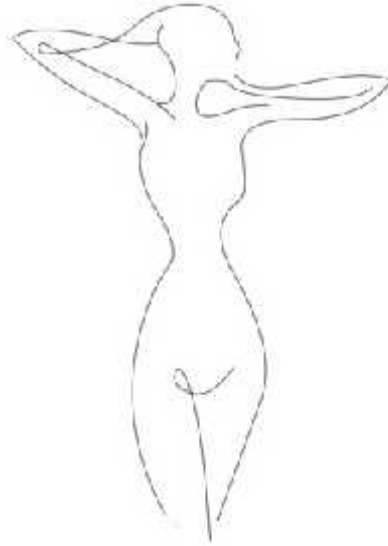
Si yjet polare, hartat e Shqipërisë Etnike
brezat i panë netëve në sytë e tij
në retinën e tij delicate.

Shkumësi i bardhë shpjegonte të padukshmen e
dritës,
mundimin e madh në kohën e pa kohë.

Shpirtrave të dli­rë u foli për Ariun e vogël,
fyt­rëqeshur me busullën e dijes në dorë

E sytë e tij kurrë s'u përulën në kohë.
I therte dhimbja për Atdheun e ndarë pikë e pesë ...
E shijoi Rilindjen e Kombit
kërkoi nëpër hapësira qiejsh e resh,
Alpet e lira shqiptare
të veshura me kostum shekullor.

E gjeti shkabën dy krenshe në themelin e shtëpisë të
bërë blozë
dhe e bëri të pavdekshme rininë e vet
i rijësuar në mote...

NJË BRITMË GJAKU

Mëmëdheu
lëshoi një britmë
një zjarr
si lumi, si era, si gjaku
mirësinë e shpërtheu te pragu
të dua o hyjneshë e Agimit
me Heliosin e Apolonin
me vajtje-ardhjet
me duart
e forta
të bashkëfshatarëve
të bashkuara përgjithmonë
në shpresën ndjellamirë
eliksirin

unë-
ndjej në shpirt
se biri yt
unë jam
frymëzimin tënd
borxh e kam
pikla drite të sjell
në qepalla
gjysmë të mbyllura
këngët shpesh t'i mbjell
me besë e shpresë
për të ardhmen tonë.

FLAKË VULLKANI

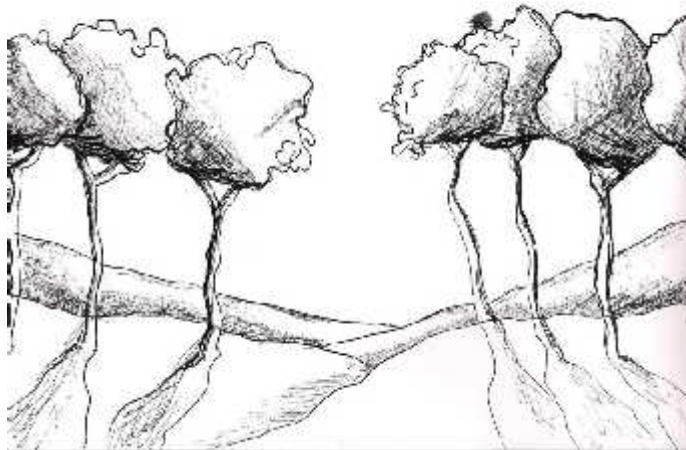
Atdhe
t'u desh të afrohesh
nga thellësitë e viteve
deri te kjo kohë
me dyfek e gjalmë
që kurrë s'qenë të ftohta.

T'u desh të vish
në këto male pranë
në këtë baltë
në këtë Tokë
dhe të dilje
ti kështu si je.

T'u desh
flakë vullkani
atdhe.

Po zbardh sot mëngjesi
flamur të kuq
shkaba dykrenëshe lart
frymëzim i ri.

Në zemrat e sizifëve
në buzëqeshjet e triumfuesve
në përparsat e shpirtirshmëve
në çdo fabrikë
uzinë
faqe mali
madhështore
do të duhej të buçisnin
emrat Ibrahim, Adem,
Luan, Shkelzen, Agim,
Salih, Rustem, Ramush...
Kënga e vështrimeve të ndezura
me fjalët
zotim
gdhendës mermeri
sympatrembur
duke u futur
me kraharorët masivë
në rreshtat e mëdhenj
të detit tekanjor.

SHPRESA TË DJEGURA

Me çantë mbi shpinë mbushur plot mall
rrëzë supi rripat e saj fort të shtrënguar
të rrezikuar frikshëm endeni nëpër vargmale
nëpër dhëmbë fatziun fajtor duke mallkuar.

Shikimi i nënëmadhes shqiponjë pas e ndjek
klithma djemsh mbetur ikona nëpër pragje
një dashuri e braktisur shpirtin tuaj e djeg
lot që mundin burrërinë shkasin mbi faqe.

Gra zemërngjira presin në ankth zhytur
veten mallkojnë që nëna s'i bëri dot djalë
motra kërthinj prej trishtimit të mbytur
dhimbje e pamatur që gjunjëzon dhe djajtë.

Mërgim mëkatar, mijëra varre bosh ke lënë ti
nënat kobzeza, që s'kanë një gur ku të qajnë
vejusha të pafat ngado mbjellë si tulipanë të zinj
fëmijë që prindërit në prehër dot s'i mbajnë.

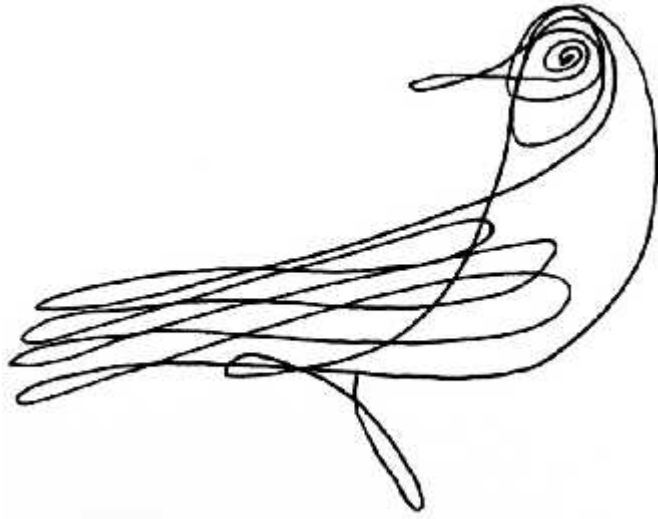
Emigrant, fjalë mizore që s'di të falësh kurrë
dete lotësh mbush e mallin kudo e mbjell
zemra nënash me gozhdë mbërthyer në mur kujtimi
përcaktor njerëzish që tonelata dhimbjesh sjell...!
në shpresat e djegura vret dhe qan trishtimi...

NËSE KALOJ RRUGES SATE

Nëse kaloj rruges sate
nëse të sjell buqetë me lule
nëse të përshendes i mërzhitur
nëse s'më vëren akoma
më fal mikeshë e dashur.

Nëse kujtoj se ikën pëllumbat
nëse Venecia përmytet
nëse kujtesa më nxit të lundroj
ti hapi krahët të më pranosh
nëse përsëris gafat
e nisem drejt Yllësise së Ëndërruar
flas me ty e me engjëjt
ndiej se do vijë çasti tjetër
një natë e mrekulluar
që do na shpie në kopësht të dyve.

Nëse të bezdis pakuptim
jam i vetëm më mendojnë ta dish
mos të vijë keq aspak
një dhuratë do ta sjell
moj mike
me puthje e me gaz.

KY QIELL I HUAJ SONTE

Edhe ky qiell i huaj sonte
më trishton me sy vetmie,
prandaj dua brenda një gote
të shuaj trishtime largësie.

Mbi duar shikoj si në magji
si rrëshqet pikëza e lotit,
ajo ikën në fund të gotës,
rrokulliset si era e motit.

Dua gota të përmbysset,
të thyhet përtokë e zbrazët.
dëgjoj zemrën që më dridhet,
ngre kryet nga yjet e largët.

Mbi trupin tim gjithçka ndahet
dëgjoj, tingulli nuk bie si dikur,
një dorë e ndarë diku zgjatet,
një këmbë më ecën e këputur...

Shpirti thërret fatin e shtrembër,
dua të më shikosh drejt, po ktheu!
mos vallë jam në ëndërr
ndoshta, kupa e mallit më dehu.

Në këtë botë gjithçka gjykohet,
edhe një i lot i derdhur kot fare
më shumë se kurrë kuptohet,
kjo klithma jonë shumëvjeçare.

Mjerimi sërish shpalos flamujt,
mbi varfërimin e shpirtin njerëzor,
thërret gjithkund shtatoret e bruzta,
jetimët barktharë të shekullit të vonë.

Nuk është risi, po kthim i pamjes së rëndë
në kohën e perënduar që kemi zgjedhur,
u kthye prapë për t'i trandë hipokrizitë
me premtimet nëpër plehra hedhur.

Shpresa më thotë se po shpresoj kot,
e mali ngërdheshet nga larg me zili
duart kullojnë gjak të përzier me lot
nga prangat e kohës vrastare pa drejtësi.

Lutjet kafshohen dhe shiten në altar,
zotni, sa do, sa të bën haku i vështirë?
Më prit ore, të bëjmë një herë pazar!
dhe vrava për të fundit herë vargun e lirë.

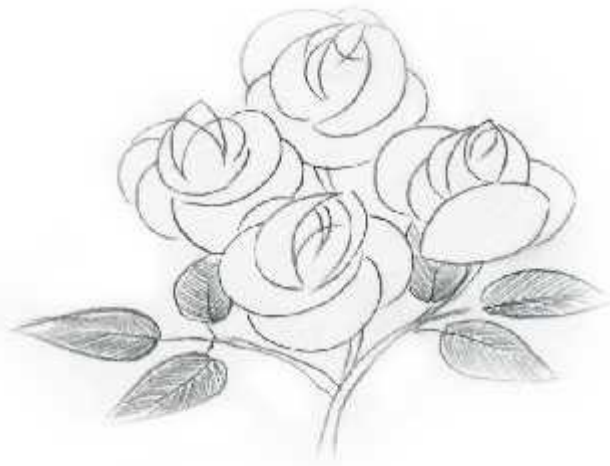
FJALËT DO ÇOJNË PAKËZ DALLGË

Të rinj jemi në miqësi
dhe nëqoftëse dashurohemi
një gjë dije -
do duhemi shumë
e bota mund të flasë çfarë të dojë
ka diçka që nuk fshihet
shiko
edhe toka sillet
gjithçka ndryshon
vetëm fjalët do mbesim
sepse do takohemi
dhe do bisedojmë
dëshirojmë apo jo ta duam njëri-tjetrin
dhe për ne
s'ka fjalë
s'do ketë as hamendje
vetëm fjalët do çojnë pakëz dallgë
por gjithçka do qetësohet
nje shpresë më mban se do më duash
si unë ty.

MARR LEJE NGA ZEMRA

Për fjalët e mia cdo herë
marr leje nga zemra
dhe kur ia nis ndokujt
dua që ta bëjnë të lumtur.

Buzëgazin dhe fytyrën tënde
si ta shoh...
As ditë as natë s'qetësohem
s'më lenë mendimet, gjaku
dua të jem përditë me ty
të rrëfejmë diçka të bukur
dhe të mos lodhemi për askënd
as për fjalët e botës.

FLI O ENGJELL

(K.B)

Asgjë nuk do humbasësh
këtu dielli nxeh e fshihet nën re.
Zbret mbrëmja, unë meditoj
në tastierë vë tituj poezie
dhe vargje që rrjedhin si lotë.
Vetëm zemra e ndjen
këtë shpirt të vetmuar.
Bjer në zemrën time ti
të ma kthesh qetësinë.
Fli o engjëll
nesër m'i trego ëndrrat.

VETËM JAM DHE PRES TË VISH

Në ditën e takimit me fole
më zë tjetër
dhe unë çuditërisht prapë erdha
nga zemra të të shoh e të puthi
si Dielli kopshtin me lule.
Përse qe aq e ashpër,
mos vallë në qytetin tënd ilirik të ndjekin
qentë e tërbuar
ndonjë hije nate
apo do të mbetesh
e mbyllur sall për vete.
Arti nuk të do të vetmuar
as muzikë s'mund të ndjesh
një buzëqeshje do të kërkoj prore
dhe karafila do të dhuroj
e puthje të ngrohta.
Mos hesht as mos ik lulebore
sigurisht ti do të qeshësh një ditë
dhe lufta mes unit tënd e urrejtjes
do të çmend ty të tërën
vetëm jam dhe pres të vish.

GJITHÇKA KUNDËRMON VDEKJE

Pensionistët flasin
për infarkt miokardi
e parashikojnë fundin
në stolat e parqeve publike
mes glasave të sorrave
mes gjilpërave të përgjakura.

Më ndalin në rrugë
përpara vitrinave të mbushura
xhepat e zbrazur të tyre më pyesin për orën
apo për racën e majmunit.

Është tre pasdite,
gjithçka kundërmon vdekje.

E di, është e kotë të kthehem në shtëpi
të shkruaj dhjetë apo tridhjetë e pesë rreshta.

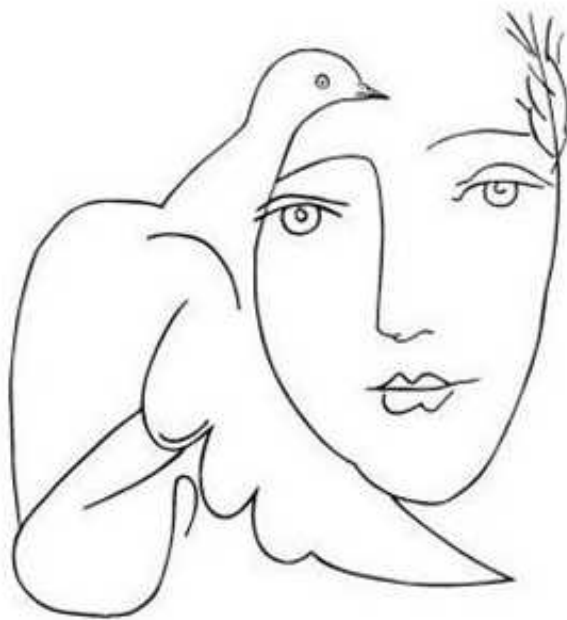
Ç'rëndësi ka?!

HERËT NË MËNGJES

Herët në mëngjes
një vashë rregullon flokët
përpara pasqyrës
në ndërtesën përballë.
Unë mbyll librin “Guximi shqiptar”
e lë mbi tavolinë
ulem dhe hap një libër tjetër.

E MËRZITSHME TË PRESËSH VDEKJEN

Intriganti, "Ekspressi", birra e Pejës
femrat, librat, pasqyrat!...
Sa e mërzitshme
është të ulesh e të presësh vdekjen
ndërkohë njerëzia kurvëron,
ha, punon apo bën plazh në det
nën diellin e pistë të kotësisë
dhe nuk e di a do të ndodh gjë,
po nëse ndodh
ç'rëndësi ka?!

DHIMBJA E PRITJES SË NJË GRUAJE

Poeti Iljaz Prokshi thoshte,
në një poemë
se nuk do të ndalonte së ndjeri
dhimbjen e pritjes së një gruaje.

E vetmja gjë
që do të mbetet prej saj,
është dhimbja.

Ishte kohë tjetër.
Iljazi është i vdekur
edhe dashuria e tij po ashtu
edhe ne do vdesim një ditë.

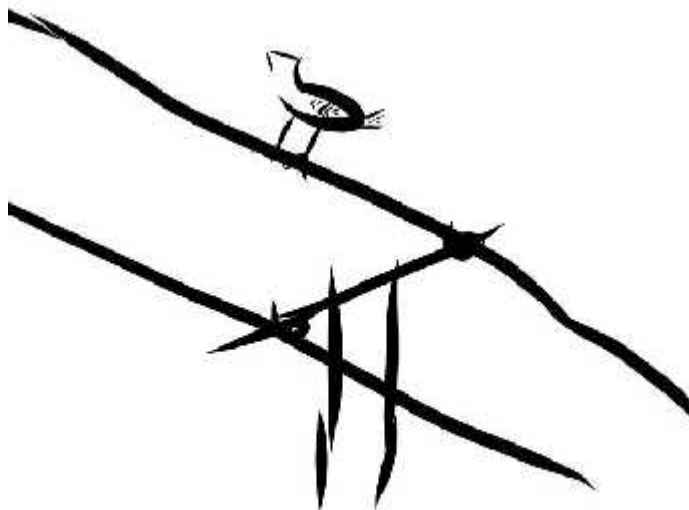
Jeta qenka përpëlitje
mes hapjes e mbylljes së syve.

Iljazi gjithmonë donte të rrinte,
po nuk e kishte mundësinë
se i frikësohej vetmisë
kur të varet me puthje në buzë.

Ç'rëndësi kishte e ka gjithçka
kur jetën e plagos çdo gjë?!

ME SAGËN E PIKËLLUAR

Kush jam unë për të pritur gjithnjë
një copë lirie po aq të vrarë?
Unë që tash e dy mijë vjet udhëtoj
me sagën e pikëlluar
i përbuzur dhe i humbur nëpër botë.

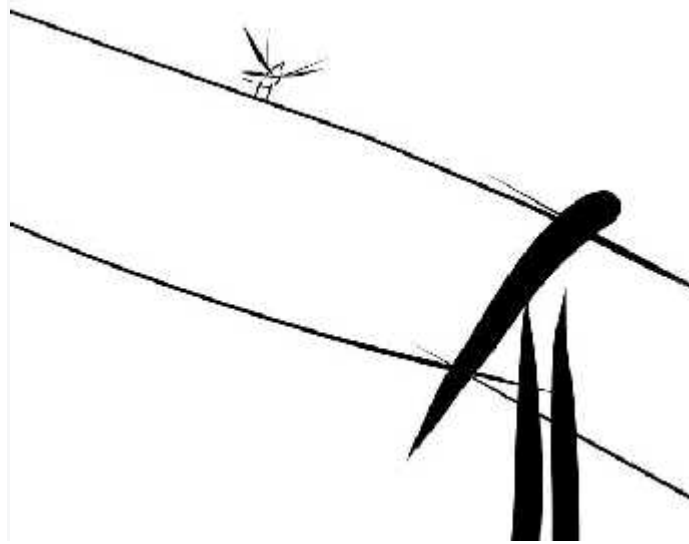

TE SHATËRVANI

Vetmitar i moçëm lagur në shi
kur rri pranë këtij shatërvani
më ikin pasionet ngadalë
këtu në qytetin historik
mistika rri sall maraz.

Përse s'jam përherë pranë tij
për t'i përqeshur lavdëruesit e marrë
e Lumëbardhi ecën
pret t'ia këndoj një romance
të dashurës t'i dhuroj trëndafila
majë Kalasë me kantatë lirie
të mos humbas si Sizifi.

Nganjëherë të afrohesha
për të ikur përgjithmonë nga shqetësimet

GJIRI I ARTËS

Iliria po tkurret
e dashura ime më ngjitet krahëve.

Përgjërimi më djeg për gjithnjë
sesi m'i përbuzin të parët e mi
të shpërngulur verë e dimër.

Kopshtet lënë bosh
si hëna pa yje në qiell
Joni mjerisht sonte përzihet me dallgë
gjarpri m'i kafshon plagët.

Mbi Gjirin e Artës
digjen ëndrrat e kobshme
të Bubulinës.

Gji i egër dhe grua e bukur
asgjë s'doli nga mallkimi i atdheut.

KËNGA E LIQENIT TË POGRADECIT

Nositë të butë të egër me zëra ritmikë
s'lenin në heshtje as Lasgushin
dhe unë për çdo ditë lundroj
në mendime si Erosi
të zhbëj intrigat e botës melankolike
në këtë rrugë hënore
duke shkelur bregut spërkatur nga valët
më ringjallen kujtime të së shkuarës
pa helm të bëj një puthje reale
jo si në përrallat e 1001 netëve.

Kur dielli ndrit mbi liqe
kufiri zhduket nga dashnorët e arratisur
besojnë se zgjohen me pasion.

Për të përmbysur trishtimin e ëndrrës
me lot të shkrirë qesha si i çmendur.

ENGJËLLI IKËN NJË ÇAST

Vetëm ëndrra për të dashur mungon
mbretëresha ime.
Ashtu siç më erdhe ditën e parë
mbase do vish sërish
me aurorën magjike
për të mos u ndarë kurrë më.

As isha unë që bëra diç për të larguar
shqetësimin e beftë
moj zonjë e humbur dherave të huaj
engjëllin ngushëlloj.

Ti, dikur më thoshe
më duaj.
Unë të thosha mos më duaj
dhe mos ik nga unë.

MEDITIM PAS NJË UDHËTIMI

Kush jam unë për të pritur gjithnjë
një copë liri po aq të vrarë,
unë që tash e dy mijë vjet udhëtoj
me sagën e pikëlluar
i përbuzur dhe i humbur nëpër botë?

VALLJA E SHKREPAVE

(poetit Azem Shkreli)

Nga Qafa e Diellit
drejt majeve të thepave
hapen erërat jugore
Azem!

Lot i Kohës
Poet-
kalorës i shpresave
poet i shekullit plak
shekullit t'lamë në gjak...

Rugovë, 21 maj 2010

BARDHËSITË

Të molisur
ecim
me maninë absurde
heshtje pa fantazmë.

Fërfëllizë
sytë e mi
kërkojnë
shëmbëllimin tim.

Koha ecën
dritën përpin
ndoshta deri në këtë natë
gatuajmë mëngjesin
Fatjoni

secili ecën
drejt varrit t' vet
vdekje janë
hapat tanë
detyra është
nisu!

Po mbes
fitorja kështu e do
bora resh
kolona përpara
ecë
ndoshta ëndërron
gazin ngadhënjyes 'Deri n'leri.

A do t'më shqyejnë qentë
si Aktenonin
dhe Penteun.

(1981*)

(kjo poezi fitoi vendin e parë në revistën "Fjala" me shifrën "Akeroni").

SONTE KA DRITË

(Fragment poeme për Bellenë e Deçanit)

Bellenë e kafshoi Terri
i netëve me bore.
Nga drita e elektrikut
hijet janë tmerruar
tek ngjiten bellagjorët
thepave me bore.

Fryjnë erërat majave
telat e elektrikut
të Kozhnjerit të Deçanit
si një hidrocentral vigan
bellagjorët lavdërojnë
Dritën e Agimit.

Bora s'lë të shohim
çatitë...
Bredhat e bardhë
bhe bellagjorët e gjorë
s'ndjejnë dot lëvizjen
e dimrit të madh 2005
borën që shkrin
dhe bie në qepallat tona.

Nga të ftohtët
pikojnë
në mollëzat tona
lot rrëke
bukuria e bardhë
shtegun dëfton.

Sonte jemi me ta
sonte...
Bellagjorët e vegjël
trokasin në stane.
Sonte motrat bellagjore
këndojnë këngët
Urime! Gëzuar! Urime 2005!

Mbi
shtyllat e dritës elektrike
pareshtur bie borë
shkëlqejnë
fijet e akullit
strehëve të stanit.

Sajat rrëshqasin
fëmijët bellagjorë
lozin me toptha bore.
Dhe Belleja
prapë në muzg
dritat përpëliten varg
Belleja fole shqiponjash
ngritur mbi shkëmb
Lumi i Bardhë i Deçanit
Lumëmadhi i rrjedh nën këmbë.

Fryjnë murlanët
nëpër telat dritë
të Florim Krasniqit nga Amerika
si një daulle vigane
jehon poezia...

Shkrimtari ynë i madh
Mark Krasniqi
lavdëron
të djeshmen
të sotmen e Bellesë
e bora
s'na lë
t'i shohim çatitë.
Ata ndjejnë
se nën to s'lëviz Dimri i madh
të pagjumët
dhe bellagjorët
i përshëndet Qielli dhe Dielli...

FILLIMI I NJË POEME

Ujëvarat e malit derdhen
mbi shkëmbinj si mendimet
tona mbi ngjarje, mbi shtigje...
Nga t'ia fillollojmë?!
Nga plagët e trupit
të zemrës, apo të mëmëdheut ?
Nëpër deje na rridhte revolucionit
dhe qumështi i nënave.
Ne e dinim:
Pa nëna dëshmorësh,
s'do të ketë kurrë paqë e liri...

Maj 1982

Përmbajtja e lëndës :

Kushtim,	3
Duhet te gjejmë tjetër ditë,	5
Agimet e kosovës,	13
Një këngë ilirishte,	15
Atdheu im s'më vret,	17
Si hëna pesëmbëdhjetë,	18
Selvitë ndanë rrugës,	20
Kupa e helmit,	21
Në ditën e takimit,	23
Eja në tiranë,	25
Siç janë dritë gjithë nënat,	27
Dhe një hije,	32
Për ty nga zemra,	33
Ejani në këngë nëna dhe motra,	36
Reliktet tona,	37
E gjeti shkabën dy krenshe,	39
Një britmë gjaku,	42

Flakë vullkani,	44
Shpresa të djegura,	47
Nëse kaloj rruges sate,	49
Ky qiell i huaj sonte,	51
Fjalët do çojnë pakëz dallgë,	54
Marr leje nga zemra,	56
Fli o engjell,	57
Vetëm jam dhe pres të vish,	58
Gjithçka kundërmon vdekje,	59
Herët në mëngjes,	60
E mërzitshme të presësh vdekjen,	61
Dhimbja e pritjes së një gruaje,	63
Me sagën e pikëlluar,	67
Te shatërvani,	69
Gjiri i artës,	71
Kënga e liqenit të pogradecit,	73
Engjëlli ikën një çast,	75
Meditim pas një udhëtimi,	77
Vallja e shkrepare,	78
Bardhësitë,	81
Sonte ka dritë,	83
Fillimi i një poeme,	88
Biografia e Flori Bruqit,	91
Vepra të Flori Bruqit,	93

FLORI BRUQI, AUTOR I 35 LIBRAVE

U lind më 29 qershor 1952 në Isniq të Deçanit,
Kosovë.

Studjoi Mjeksinë dhe Diplomoi në Fakultetin e
Defektologjisë pranë Universitetit Shtetëror të
Beogradit, Republika e Serbisë. Ndërsa studimet
pasuniversitare i kreu në Universitetin e Prishtinës,
Republika e Kosovës, ku fitoi gradën shkencore
magjistër i shkencave fiziologjike, 2005.
Bashkëpunoi më shtypin e përditshëm e periodik të
vendit dhe të jashtëm që nga viti 1974 e deri me
tash ("Bota e re" – Prishtinë, "Rilindja" – Prishtinë,
"Danas" – Zagreb, "Dello" – Lubjanë, "Dnevnik" –
Lubjanë, "Vecer" – Maribor, "Le Mond", "Corriera
della Sera" etj).

Është anëtar i Lidhjes së Shkrimtarëve të Kosovës (2000). Ka shkruar 35 libra, prej tyre shkencore janë dhjetë si dhe një numër të madh punimesh shkencore nga lëmia e mjekësisë dhe defektologjisë.

Ka botuar mbi 21 punime në revista të ndryshme shkencore në periudhën 1974-2011.

Është drejtor ekzekutiv i kompanisë “Flomed” nga Prishtina prej vitit 1987 e deri me tash. Kompania “Flomed” që nga themelimi në ish Jugosllavi ka bërë plasimin në treg të barërave dhe produktve tjera medicinale. Kurse tash në Republikën e Kosovës plasojnë produktet dezinfektuese –higjenike të Kompanive farmaceutiko-kimike Schülke-Mayr GmbH dhe Borer chemie AG.

FLORI BRUQI ka botuar keto libra :

1. Zjarri i diellit, poezi, Prishtinë, 1995.
2. Ndërgjegjia, roman, Prishtinë, 1995.
3. Vrasesit e liridoneve, roman, Prishtinë, Tiranë, 1996.
4. Ringjallja, roman, Tiranë, Prishtinë, 1996.
5. Gjarpërinjtë e pallatit, roman, Tiranë, Prishtinë, 1998.
6. Dorëzeza, roman, Tiranë, Prishtinë, 1997.
7. Tokë e djegur, roman, Shkodër, Tiranë, Prishtinë, 1998.
8. Burri dhe gruaja, libër shkencor, Tiranë, Prishtinë, 2000.
9. Pallati i akereonit, roman, Tiranë, Prishtinë, Neë York, 2000.
10. Vademecum DDD, libër shkencor, Prishtinë, 2002.
11. Struktura faktoriale e dimensioneve antropometrike dhe fiziologjike, Prishtinë, 2004.

12. Ndikim i sportit në personalitetin e njeriut, libër shkencor, Prishtinë, 2004.
13. Delinkuenca e të miturve dhe ushtrimet fizike, Prishtinë, 2004.
14. Vademecum për preparate higjienike të "Schulke-Mayr"-it, libër shkencor, Prishtinë, 2004.
15. Dallimet në disa ndryshore fiziologjike ndërmjet studentëve sportistë dhe jo sportistë para dhe pas vrapimit 400 metra (Punim magjistrature, Prishtinë 2005).
16. Antropometri- Jakov Milaj "Raca shqiptare", recension i zgjeruar i botuar në Floart, 2005.
17. Si ta njohim Internetin, Flomed, tetor- 2005.
18. Sëmundjet infektive seksuale, Floart, tetor- 2005.
19. Udhëzues i preparative dezinfektuese, Flomed, 2006.
20. Merruni me sport dhe ushtrime fizike për t'u relaksuar, Floart, janar, 2006.
21. Kosova nuk është beze e zezë, Floart, dhjetor 2005.
22. Fshtetësitë dhe të vërtetat për virusin avian, Flomed, 2005.
23. The ECONOMIC ASPECTS OF SPORTS RECREATION AND HEALTH, sport ritmi - zemres, janar, 2006, etj.

24. DETERMINANTAT SOCIO-PSIKOLOGJIKE TE USHTRIMIT FIZIK (Hulumtim socio-psiko-kineziologjike me studentet e universitetit te Prishtines), Flomed, 2006.
25. Guxim shqiptar, Prishtinë, 2008.
26. Olimpi shqiptar, Rugova-Art, Prishtinë, 2009.
27. Triumfi shqiptar, Rugova-Art, Prishtinë, 2009.
28. Polemika shqip, Rugova-Art, Prishtinë, 2009.
29. Nëse kam ditur të guxoj, Rugova-Art, Prishtinë, 2009.
30. Delikuenca e të miturve në Kosovë, në periudhën 2003-2004, Rugova-Art, Prishtinë, 2009.
31. Vademekum për dezinfektues të "Borer chemie AG", Prishtinë, 2013.
32. Vademekum për dezinfektues të schulke-Mayr", Prishtinë, 2013.
33. Diademë letrare, Rugova-Art, Prishtinë, 2013.
34. Diademë letrare II, Tiranë, 2014.
35. Atdheu im s'më vret, poezi, Tiranë, 2015.

Titulli : Atdheu im s'më vret

Autori : Flori Bruqi

Redaktor : Izet Duraku

Recenzent : Rexhep Shahu

Ballina & arti grafik : BoV Desing

© Të gjitha të drejtat janë të autorit

ISBN: 978-9928-4261-0-9

Botues : Klubi i Poezisë

Shtypshkronja : Vision Print Prishtinë

Tiranë, 2015

